

илиамъ е за нѣщо, което не е възможно да ся расподѣли, тогава ся ощетяватъ въ илиама, точкытѣ относящи ся до тѣжителя и тѣжимыятъ.

Членъ 93). Напротивъ когато ся докаже, че давята за второстепенното съпротивленіе, е неприета, или неосновна, тогава който е тѣжительтъ, освѣтъ че ще заплати загубитѣ и поврѣдитѣ на другѣтъ странѣ, които сѣ произлѣзли отъ това нѣщо, отсжда ся да плати и глоба на сѣдилищнѣтъ касѣ, отъ половинѣ лирѣ до три лири.

ОТДѢЛЪ ДЕВЕТІЙ.

ЗА

Правилата на истинафъшъ.

Членъ 94). Спорядъ както ся спомяна въ 36-ия членъ, отъ прибавленіето на търговскыятъ законникъ, истинафътъ е за давя, която на първѣтъ си степенъ ся е разглѣдала и рѣшила въ търговското сѣдилище, па ако бы да е станѣла нѣкоя неправда въ рѣшеніето и въ конецътъ ѣ, да поправа това рѣшеніе и конецъ.

Членъ 95). Въ обемътъ, и спорядъ силата на 36-ия членъ, отъ прибавленіето на законника ся казва, че търговскытѣ сѣдилища които окончателно сѣ рѣшили давя, неможатъ да ставатъ истинафъ, макаръ и двѣтъ страни да ся молятъ съгласно. Освѣнь това, макаръ и да не е забѣлѣжено въ даденіятъ илиамъ, начинътъ на окончателното рѣшеніе и конецъ на давятъ, или както и да е разяснено, за да може да стане илиамъ, тя давя пакъ не може да стане истинафъ.

Членъ 96). Напротивъ, понеже на едно търговско сѣдилище, като е позволено да рѣши една давя, само на първѣтъ ѣ степенъ, то ако прѣмине тѣзи степенъ, па и да забѣлѣжи даже въ илиамътъ, че ся е рѣшила по окон-